

derfølgelse; absolut uden Undersøgelse — thi en saadan kunde de jo ikke have foretaget — levere de Tal, hvor man paa den ene Side styder Beføstningen meget højt op, og leverer et Overslag over Indtægterne ved Salg af Grunde, som er latterlig lille. Men disse Tal have i den Grad frapperet den ærede Ordfører, at han ikke turde gaa til de enkelte Hundredetusinder, som Resultatet var af denne Undersøgelse, at det vilde koste mere. Nej, nok ere vi allesammen mere eller mindre ministerielle, men saa ministerielle ere vi ikke, at vi straks falde paa Næsen for den Slags Overslag, som ere forlangte tilvejebragte, men som ikke kunne være byggede paa nogen Undersøgelse, thi det er ikke undersøgt; det foreligger skønvis hentastet. Men selv om disse Tal havde været rigtige, selv om Resultatet havde været rigtigt, var det saa noget at ghye tilbage for, nogle hundrede tusinde Kroner mere — det tror jeg ogsaa, det vil koste — naar Tanken ellers har Betydning? Den Gang var man enig med mig i, at det Overslag, som var givet over Arealerne, stod i gret Modsetning til de Overslag, man ellers giver over Arealer, man kan bortselge. Der er nemlig to Slags Maalestøkke, som Autoriteterne — jeg vil ikke sige have, men komme til. Naar de ville have noget nyt, og som Erstatning bortselge nogle Grunde, skulle de saa at se, at de Grunde staa i meget høj Pris, men naar man skal afgive noget, som man ikke vil, saaledes som i nærværende Tilfælde, og skal til at gøre Overslag over Grundene, blive de satte forholdsvist meget lavt. Det burde vi nok være overbeviste om, at der er to Maal, et for Udsalg, og et for Indkøb, med Hensyn til Vurderingen af Arealerne. Thi det behøver jeg vel ikke at sige, at Salget af Arealer have vi ogsaa Indtægt af, naar vi flytte Skolen, og det en ganske anden Indtægt, thi saa kunne vi selge det hele. Vi finde nok en Plads til Veterinær- og Landbohøjskolen der, hvor vi have haft den tidligere, og hvor den jo gif meget godt. Afskillige Jag kunde ogsaa godt doceres paa den store videnskabelige polytekniske Lærestanstalt, hvor de have langt mere Rum end tidligere forlangt. Men lad Beføstningen nu først afstrække os, naar vi se ved grundig Undersøgelse, hvad den vil blive.

Altsaa, det var Beføstningen; Salget af Grunde har jeg berørt. Tænk, siger den ærede Ordfører, vi kunne bringe den Million ned til 400,000 ved Salget af Grunde. Ja, det veed jeg ikke, hvorfra han har det. Mener man, ved Salget af det Stykke, hvoraf man vil bruge 17,000 Kvadratalen til en enkelt Bygning, at kunne bringe saa

meget ud, maa det hele kunne udbringes til meget mere, og saa slippe vi helt for Udgift ved Flytningen. I samme Grad, som den ærede Ordfører vurderer Salget af sine Grunde højt, i samme Grad maa jeg kunne vurdere Salget af det hele, navnlig da mine Grunde ligge helt oppe ved Bülowsvej og langt bedre end de andre.

Saa have vi den fjerde Grund; det var Standsningen i Højskolens Virksomhed. Ja, men det er jo slet ikke Tilfældet (Afskyldelse af Ordføreren). Eller af dens Udvikelse, var det det da? (Ordføreren [Tutein] Ja!) Ja, men det er der jo heller ikke Tale om; den lever jo i uvidet Skikkelse med flere Lærere nu end før: 7 i 1856, 9 i 1871, 11 i 1884, og nu 16—18, foruden at den faar et Par Stykker eller 3 til ved Lovforslaget, som ere Docenter. Det er altsaa ganske umuligt at tro, at det skal være særlig ødelæggende for Landbrugsundervisningen, hvis de, der have ventet saa længe, skulle vente det Par Aar til med at saa Docenter gjorde til Lektorer og Lektorer til Professorer; thi kun den Ombygning er det, der sker ved denne Lov: at nogle Docenter blive gjort til faste Lærere og nogle Lektorer ansatte som Professorer; det er det væsentlige med Undtagelse af et enkelt Navn, som de Herrer medtage ved denne Lov, naaget Højskolen nu har 22 Lærere, medens den begyndte med 7. Og det skulde være i den Grad farligt for Landbruget at vente med dette, at man af den Grund ikke skulde kunne tage et principielt Standpunkt til det, der her er omtalt? Saa siger jeg ganske vist, saa maa de Herrer, baade Flertallet i Udsalget og den ærede Minister, have behandlet Landbruget skammelig i de sidste Aar, thi nu have vi i 4 Aar, siden 1887—88 — det er 4de Sæsson, hvori de Herrer have udsat Vedtagelsen af denne Lov; de have været enige om Bygningerne, og paa et Par Lærere nær om Antallet, og dog have de udsat Loven, skønt den kunde have en saa mirakuløs Virkning for Landbruget. Jeg tror ikke et Ord paa alt dette. Saa siger jeg: Saa skulde Ministeren og Flertallet have været enige for længe siden, siden der er overgaaet Landbruget saadanne Kalamiteter, som der her er skildret. Jeg siger derimod, at have de Herrer for en ren Dagatels Skyld overfor den hele Nytte, som Landbruget kunde have af Landbohøjskolen, i 3—4 Aar kunnet udsætte at blive enige, skønt det kun var en Smule, der var dem imellem, saa forekommer det mig, at de ogsaa nu kunde udsætte det og se, hvad Underøgelserne kunde føre til i Løbet af et Aars Tid. Med Hensyn til de store Hovedspørgsmaal, som